ANUL IX No. 1040 — 6 PAGINI 6 LEI — Marți 5 Aprilie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, JOI şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Exemple edificatoare

S'a vorbit în ultimul timp, făcându-se destulă vâlvă în jurul subiectului acesta, despre criza pe care o traversează sportul românesc.

Criză de calitate. Criză de cantitate şi ceiace este mai îngrijorător, criză de spectatori. Insistându-se fireşte în primul rând asupra crizei acesteia de spectatori, consecinţă firească a primelor două crize, şi infinit mai importantă decât oricare alta.

Fiindcă, dacă făcând anumite artificii, se poate obţine cu mai mult sau mai puţin succes o ameliorare a clasei şi o înmulţire treptată a atleţilor, interesul odată evadat al publicului e greu de recucerit.

Orice s'ar propune. Şi orice s'ar încerca.

Şi fiindcă oricât de amator, sportul are totuşi nevoe de un public spectator birnic al tuturor nevoilor sale.

S'au făcut calcule. S'au dat exemple. S'au întocmit tablouri comparative. Şi s'a mormăit pe toate gamele minore ale unei orchestraţii jalnice, *«ah-uri* şi *of-uri»* din ce în ce mai triste..

Isteţimea generală adulmecase aşa dar de-asupra sportului românesc, mirosul de grâu al unei colive generale.

Judecând după bilanţul ultimelor încercări de remediere a situaţiei acesteia pesimismul catagrafiilor sportive este perfect justificat. Boxul scânceşte nişte reţete cari variază obişnuit dela două la douăsprezece mii de lei.. pierderi, în reuniuni cari totalizează bugeturi de câteva zeci de mii de lei, numai.

Foot-ballul n'a mai reuşit de vreme îndelungată reţeta... pierderilor dela box. Iar rugby-ul, nataţia şi tennis-ul se zbat anonime într'un dezinteres pe care cei câţiva suporteri perseverenţi şi gălăgioşi, nu-l pot destrăma.

Pretutindeni deci, dezastru.

Şi totuşi, în ciuda cifrelor acestora şi exacte şi dezolante, s'au înregistrat la interval de opt zile două excepţii de natură să răstoarne regula unanim admisă a crizei de spectatori.

Acum o săptămână, matchul Juventus — Macabi a mobilizat o puzderie de adepţi, evaluaţi după calcule destul de relative la cifra de aproape 4.000 (patru mii de spectatori).

Iar rugbyul, care cu toate divertismentele fioroase pe cari le serveşte (sau poate tocmai din pricina lor) n'a reuşit să adune decât cu cazna mare şi după numeroase tentative de record, un maximum de 25 de spectatori, s'a crucit eri în faţa celor 1900 de indivizi cari au bravat călătoria până la Federaţie, spre a asista la finala P. T. T. — Sportul Studenţesc.

4000 de spectatori la foot-ball şi 1900 la rugby!

Fireşte că cele două cifre nu au decât valoarea unei excepţii la regula imuabilă a crizei de spectatori sportivi.

Patru mii de spectatori însă la un match de campionat care nu s'a bucurat nici măcar de prestigiul unei finale şi o mie nouă sute de bilete de intrare, plătite comptant desprinse din cotor, şi controlate (de două ori) la rugby, sunt chiar prin excepţie un început de dovadă că criza are totuşi şi sincope.

Că cu anumite retuşeri, sincopele acestea pot fi determinate.

Ba chiar că pot fi generalizate.

Iar formula e simplă. Şi în orice caz, aceia care a determinat sucesul de cassă al celor două evenimente: *calitate* şi *eftin*.

Spectacol bun, în stare să înteţească interesul germinativ al publicului şi preţuri de intrare mici, cari să nu reteze pasiunea pentru sport a celor pentru cari câţiva lei în plus sunt prohibitivi.

Ceiace propunem adică de atâta vreme, fără să ni se acorde satisfacţia deplină a unei verificări, dar care pe reconfortul experienţelor acestora, se va instaura cu siguranţă.

Şi în box şi în football şi în rugby.

GEF

SAPTAMANA

Footballul bucureştean, autorul insomniei unor oficiali înzestraţi cu cele mai variate calităţi, exceptând bine înţeles pe cele meteorologice, a avut Duminecă o zi de viaţă intensă. Nu e vorba, ca un făcut s'au brodat dintr'o dată 4 matchuri la fel de echilibrate în care cântărirea şanselor devenise îndeletnicirea cea mai riscantă cu putinţă. Şi, colac peste pupăză, nici una din ele nu era lipsită de interes deosebit pentru determinarea într'un fel sau într'altul a aspectului celor două extreme ale clasamentului. Intr'un cuvânt, totalitatea elementelor de succes pe care marele regisor care s'a dovedit a fi hazardul, le-a sortit primei Dumineci cu soare fără dinţi şi cu spectatori în talie.

Astfel că amatorii de spectacol bun au avut de rezolvat, după inspiraţie şi simpatii, tot atâtea dileme câte matchuri figurau pe program. Cei mai mulţi au preferat însă Romcomitul şi n'au avut ce regreta, pentrucă atât Venus, cât şi Juventus, au jucat un football de superioară calitate şi pe care nu-l vor reîntâlni atât de curând. Victoria muncită a negrilor a corespuns străduinţelor depuse şi a descurcat pe jumătate nodul gordian pe care-l încâlcise primul tur al campionatului. In schimb, Macabi a pierdut alături un match câştigat, având prilejul odată în carieră să mediteze asupra adevărului pe care-l conţine negustorescul «ce-i în mână nu-i minciună». La Ciocanu s'au războit în matineu aspiranţii la titlul de campion al cozii, fără să rezolve pentru moment nici un sfert de ecuaţie, în timp ce la Obor foştii campioni au continuat să înşire pe firul necazurilor duminicale încă o deziluzie amară.

Deşi lumea s'a ospătat cu football în cele patru colţuri ale Capitalei, au rămas totuşi destui spectatori cari să onoreze cu prezenţa inaugurarea sezonului de rugby. Marele şi lăbărţatul maidan dela poalele arcului de triumf a găzduit dintr'o dată 3 finale în cari Sportul Studenţesc (mai fericit decât la football), R. C. B. şi Arsenal au simţit din plin fiorii izbânzii excelent remunerate: cupe, titluri (de glorie şi de... tipar), felicitări, urale şi divertismente pugiliste.

Aşa că cei ce persiflau calităţile optice ale televizorului nostru (despre existenţa căruia am amintit într'un «cursiv» în numărul trecut) s'au dovedit nepricepuţi în materie...

In orice caz, începutul a fost bun şi dacă alura se va menţine tot aşa se va realiza «ad litteram» tot ceeace am prevăzut noi înaintea premierii...

L. ROŞIANU

BOX

Competiţia europeană la semi-grea

Federaţia română de box, în urma solicitării managerilor respectivi, va trimite I. B. U.-ului cererile de înscriere ale lui Moţi Spakow şi Gh. Axioti în competiţia europeană la categoria semi-grea.

INTERVIEWURILE NOASTRE

Spre o reorganizare a nataţiei româneşti

Ce ne declară d-l doctor Siligeanu

Sezonul nautic va începe anul acesta, mult mai devreme ca în anii trecuţi. Deschiderea celor două întreprinderi cari contribue în mare măsură la desvoltarea nataţiei la noi, Strandul şi Lido, a fost fixată pentru o dată mult mai timpurie ca de obicei. Astfel, pe când altădată bazinele din Capitală, aşteptau cu porţile închise, pânăce temperatura se ridica simţitor, anul acesta, indiferent de starea atmosferei, Strandul şi Lido, se vor deschide în primele zile ale lunei Mai. Şi acest lucru este perfect normal. Sportul se practică pe orice vreme şi cum, exemplele date de străinătate au început să găsească iniţiatori şi la noi, începerea sezonului nautic, încă din primele zile ale celei ditâi luni călduroase a anului, este binevenită.

Vestea acestei inaugurări la timp, ne-a fost adusă de d. dr. A. Siligeanu, preşedintele districtului Bucureşti şi membru în comitetul Federaţiei române de nataţie.

Profitând de întâlnirea cu d-sa, am găsit interesant să-i culegem părerile spre a le împărtăşi lectorilor noştri.

NE GRABIM

«Ne-a spus preşedintele regiunei, întrucât, în cursul iernei, antrenamentul înotătorilor a avut mult de suferit. Lipsa unei piscine atât de necesară celui mai complet dintre sporturi apasă greu în balanţa progresului. De cele mai multe ori, reînceperea activităţei corespunde cu A. B. C.-ul pregătirilor. Lipsa de continuitate în antrenament este greu de înlocuit cu gimnastica de cameră sau cu orice altă metodă de menţinere în formă.

«Este adevărat că, reprezentanţii clubului C. F. R. s'au antrenat în piscina dela Eforie, iar cei ai cluburilor T. C. R. şi Turnverein au lucrat intens, într'o piscină particulară, pusă la dispoziţia lor de un mare iubitor de sport. Aceşti atleţi se vor prezenta dela început într'o bună stare de pregătire. Aceasta însă, nu e suficient. Ar fi de dorit ca toţi înotătorii să aibă posibilitatea unui antrenament continuu, pentruca nimeni să nu fie handicapat. Dar, acest lucru nu se poate înfăptui decât cu ajutorul unei piscine confortabile. Nu o avem deocamdată, dar sper că nu vom întârzia să atingem acest ideal».

S'A LUCRAT INTENS ŞI EFICACE

Dar dacă jucătorii nu s'au putut bucura de un regim special în timpul iernei, vor avea un tratament mult mai bun în sezon. In vederea unor emulaţii sincere şi bine organizate, s'a procedat la revizuirea şi completarea statutelor şi regulamentelor F. R. N., modificări ce vor apare în «Anuarul Nataţiei» pe 1932, împreună cu rezultatele, recordurile şi campionii pe 1931. Pe scurt, întreaga activitate trecută şi viitoare a fost pusă pe hârtie, pentruca în acest fel, orice pasionat al nataţiei, să poată constata progresul realizat pe acest tărâm.»

REDUCERI DE TAXE ŞI INMULŢIREA PERMISELOR

«Federaţia română de nataţie, în dorinţa de a face cât mai multe înlesniri sportivilor, a redus cotizaţiile cluburilor dela lei 500 la lei 300 pe an, pentru grupările ce au cel mult 30 membrii, adăugându-se câte 100 lei de fiecare grupă de 50 membri în plus. In chipul acesta, achitarea cotizaţiilor va fi şi la îndemâna cluburilor mici, cu resurse reduse.

«Deasemenea, în urma insistenţelor depuse, s'a obţinut dela Strand, prin contractul reînoit, una sută permise de antrenament, ce se vor distribui celor ce s'au distins în cursul anului 1931, iar taxa de viză a carnelor de legitimare, s'a fixat la lei 15.»

(Continuare în pag. IV-a).

Actualităţi

Olympique Marseille-Ripensia 6-1 (1-1)

UN EŞEC SURPRINZATOR AL RIPENSIEI

MARSILIA, 3. — In cea de a patra dispută în Franţa, echipa profesionistă română a suferit un surprinzător eşec din partea puternicului club local Olympique Marseille. Scorul net cu care a trebuit să cedeze, este însă în bună parte explicat de faptul că Zombory, serios rănit n'a putut opri aproape niciuna din loviturile ce i s'au tras la poartă.

Profesioniştii au aliniat următoarea formaţie: Zombory, Bürger, Hocksary, Hrehus, Kottermany, Rafinsky, Beke, Schwartz, Wetzer, Dobay, Lakatos.

Matchul a fost extraordinar de dur, gazdele ţinând cu orice preţ să părăsească în învingători terenul. Astfel în cursul disputei, au fost grav loviţi şi înlocuiţi pe rând Dobay, Rafinsky, Bürger, Kotormany (înlocuit cu Deheleanu) şi Zombory.

Punctul românilor a fost obţinut de Rafinsky în repriza I-a.

Mâine după amiază, Ripensia joacă pe coasta de Azur la Hyères, Joi la Nissa cu O. G. S. Nisse, iar Duminică tot la Nissa cu reprezentativa Coastei de Azur.

Lucian Popescu contra Mielu Doculescu

UN MATCH SENZAŢIONAL LA 23 APRILIE

Sezonul boxului bucureştean începe să-şi accentueze un crescendo calitativ de pe urma căruia este de sperat o rapidă şi definitivă reintrare în normal.

Astfel, după laborioase tratative s'a încheiat un match menit să producă senzaţie numai prin enunţarea sa grafică: este vorba de întâlnirea dintre fostul campion european Lucian Popescu şi Mielu Doculescu, unul dintre cei mai îndreptăţiţi boxeuri români de a-l înfrunta astăzi.

Această partidă, despre care se vorbeşte de atâta vreme şi în seama căreia s'au brodat atâtea variate comentarii, va de loc, fără îndoială, la una din cele mai frumoase lupte din istoria boxului românesc, aşa că este pe deplin îndreptăţită nerăbdarea cu care este aşteptată.

Matchul acesta, care ori când ar fi putut figura în fruntea unui mare program la Arenele Romane, angajat la greutatea de 59 kg., se va disputa totuşi la Circul Sidoli, în seara zilei de 23 Aprilie.

Iată aşa dar un match de mare anvergură într'o sală mai dinainte neîncăpătoare...

AMATORISMUL DEGHIZAT

Un nou scandal în perspectivă

Cazul Ladoumègue amplificat la Berlin

Indepărtarea lui Ladoumègue din rândurile atleţilor amatori ai Franţei, a produs la timp emoţie profundă în toată lumea.

Gestul atât de brutal cu care s'a descotorosit atletismul francez de marele Ladoumègue, nu se putea să nu aibă urmări în ţara care a fost capabilă de un asemenea gest, cât şi în oficialitatea diriguitoare a atletismului mondial.

PRESIUNILE OPINIEI PUBLICE

Uluiala care a produs-o în Franţa «Cazul Ladoumègue» a fost de foarte scurtă durată, pentrucă cei ce nu împărtăşeau hotărârea federaţiei de atletism au pornit aproape instantaneu o acţiune de opinie publică având scopul repunerei marelui atlet în situaţia pe care o avea înainte de a fi radiat din rândurile amatorilor. Semnalul l-a dat Victor Brayer, directorul lui «Echo des sports», care a organizat un aşa zis «proces... literar» pentru discutarea «Cazului Ladoumègue» şi cu care prilej şi-au expus părerile defavorabile hotărârii federaţiei de atletism, multe personalităţi de seamă din sportul francez.

In acelaş timp, ziarele de mare tiraj şi de autoritate indiscutabilă, în fruntea cărora se găseşte «L'Auto», duc o vie campanie pentru anularea deciziei iniţiale. Este aşa dar foarte probabil că mai curând sau mai târziu, hotărârea federaţiei franceze de atletism va fi pusă la rebut şi Ladoumègue îmbrăcat într'o nouă şi imaculată hermină albă...

FEDERAŢIA INTERNAŢIONALA ANTICIPEAZA ŞI... REACŢIONEAZA

Că lucrurile vor ajunge aci, e foarte uşor de dedus dacă ţinem seama că într'o ţară atât de democrată ca Franţa, curentele de opinie publică reuşesc întotdeauna să ducă la rezultatul dorit. Acest lucru l'a înţeles şi Federaţia internaţională, care nu are nici un interes să evite exemplificarea drastică atât de bine sintetizată de pedeapsa aplicată lui Ladoumègue.

Şi, presimţind desnodământul final, urgentat desigur de dorinţa Franţei de a fi cât mai bine reprezentată la Los Angeles, a purces la măsuri de prevedere.

Astfel, a convocat în mod excepţional pe ziua de eri la Berlin comitetul de urgenţă pentru a lua o măsură care, dată fiind surescitarea din Franţa va lua inevitabil proporţiile unui adevărat scandal. Comitetul de urgenţă, alcătuit din d-ni: Eldstrom (Suedia), secretar general; Barclay (Anglia); J. Gevet (Franţa); Van Halt (Germania) şi Stankovitz (Ungaria) a hotărât să recomande federaţiilor pe cari le conduce să nu trimită la Los Angeles nici un amator dubios.

EFECTELE ACESTEI HOTARARI

Este lucru cert că hotărârea dela Berlin se referă în primul rând la Ladoumègue, pentrucă chiar în eventualitatea recalificării lui, calificativul «amator dubios» i se poate aplica pe drept cuvânt.

Dar, interesant este şi faptul că odată cu punerea în aplicare a acestei măsuri luate aproape exclusiv pentru a se contrabalansa acţiunea opiniei sportive din Franţa, vor suferi consecinţe şi câteva din ţările cari se pregăteau serios pentru Los Angeles.

In această categorie intră Finlanda cu Nurmi, Germania cu dr. Peltzer şi Polonia cu Petkiewicz.

Aceşti trei mari aşi ai atletismului mondial au fost pe rând eroii unor afaceri profesioniste, aşa că Franţa nu va mai fi singura ţară cu posibilităţile de relevare la jocurile olympice, serios amputate.

PSEUD

(Continuare în pag. IV-a).

Printre picături

DECLARAŢII ŞI CONTRADECLARAŢII

Nu mi-a fost niciodată frică de Pavelescu.

Asta nu înseamnează că am de gând să-l iau la bătae. Vreau să spun însă, că văzându-l pe stradă sau pe ring, n'am fost niciodată ispitit să compătimesc soarta acelora cari i-au încercat tăria pumnilor.

Are omul acesta un aer prea blând, pentruca să poată îngrozi pe cineva. Fie chiar şi în clipele de furie pugilistică, în cari găsindu-şi forma (a se citi formele), îşi tăvăleşte adversarii cari au îndrăznit să i se opună.

Si totuşi, a fost o zi în care, cu toate consideraţiile de mai sus, nu cred să existe cititor al «Gazetei» care să nu fi înlemnit de spaima pe care o deslănţuia numele lui Pavelescu.

O zi în care, mai mult decât în preajma nu ştiu cărui match, organizatorii l-au pus să se antreneze în păduri, să muşte lemne, să dărâme stânci şi să înghită fontă, Pavelescu a făcut să leşine Bucureştiul, stăpânindu-l până în cele din urmă fibre ale unui sistem nervos ucigaşat de groază.

Ziua în care, scos din pepeni de declaraţia lui Spakow care admitea să lupte în aceiaş seară şi cu Pavelescu şi cu Jean Marinescu, nea Pavel a pus «să scrie în jurnal»: «Că să nu creadă acest Spakow că mai poate să mă bată. Fiindcă antrenat cum sunt îl bat în aceiaş seară pe el cu toate neamurile lui».

•

A trecut de-atunci o bună bucată de vreme. In ceiace mă priveşte, după o cură de întremare pe vârful Bucegilor, unde mi-am refăcut liniştea zdruncinată de declaraţia lui nea Pavel, mi-am reluat ocupaţiile....

...Ingrijat totuşi, din când în când, de soarta lui Moţi pe care, în clipele de sincopă morală, îl vedeam făcut terciu, cu capul spart, cu ochii scoşi, cu mâinile rupte şi cu picioarele fracturate, victimă a unei formidabile lecţii de box servită de Pavelescu.

In orice caz, însă mai liniştit decât în ziua în care citisem fioroasa ameninţare şi convins că încet încet, aceiaş linişte a început să stăpânească pe toţi aceia cari odată cu mine, leşinaseră cândva de frica lui Pavelescu.

M'am abătut eri pe la Astoria.

In capul scării m'a oprit bunica lui Spakow:

— «Ce mai faci?

Avea un aer destul de sănătos:

— «Sunt bine, dar...

A făcut o pauză în care şi-a refăcut respiraţia, şi a continuat:

— «Nu ştiu ce are Pavelescu cu mine».

— «Cu dumneata?»

— «Păi n'ai citit că vrea să ne bată pe toţi? Pe Moţi şi pe toate neamurile lui? Să se bată maică, cu Moţi. Sau cu Marcu. Da' ce-are cu noi?»

Şi a început să mârâe mai răsboinică decât tot neamul Spakow la un loc:

— «Eu maică, nu ştiu box... Da' să poftească. Il opăresc cu apă fiartă!»

CASTOR